

1. Microsoft Excel 2010

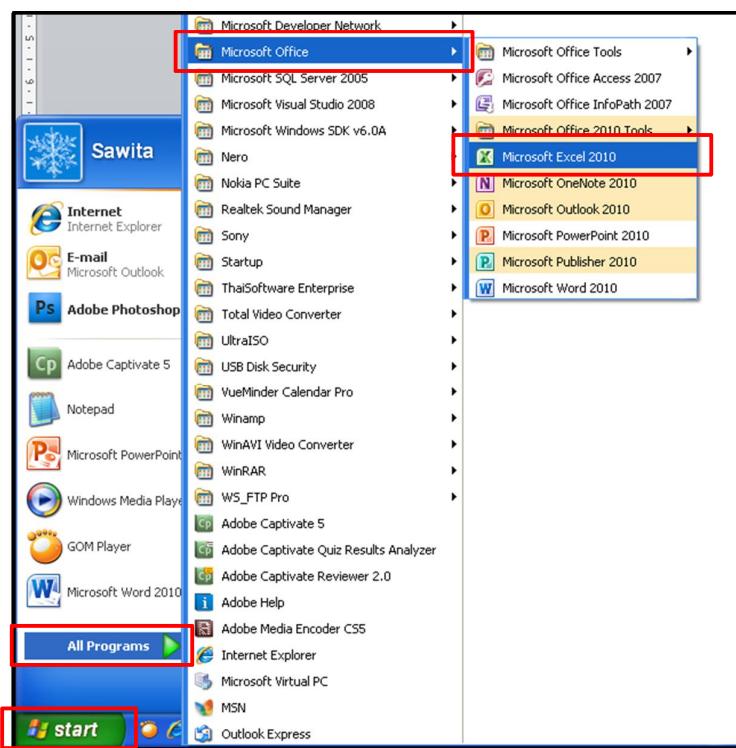
เป็นโปรแกรมตารางคำนวณ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ Microsoft Office 2010 ที่สามารถนำมาใช้ในการสร้างและจัดรูปแบบสื่อดigital (กลุ่มของตารางคำนวณ) เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์หรือคำนวณผล โดยใช้สูตรทางคณิตศาสตร์ตั้งแต่ขั้นพื้นฐานจนถึงขั้นสูง เช่น สรุปข้อมูลสถิติการเกิดอุบัติเหตุ การคิดคณิตศาสตร์ การคำนวณผล การสื่อสาร บัญชีเงินเดือนของพนักงาน รวมถึงการนำเสนอข้อมูลในแผนภูมิต่างๆ อย่างมืออาชีพ ซึ่งโปรแกรมจะช่วยให้การทำงานได้เร็วขึ้น และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ความต้องการของระบบสำหรับติดตั้งโปรแกรม

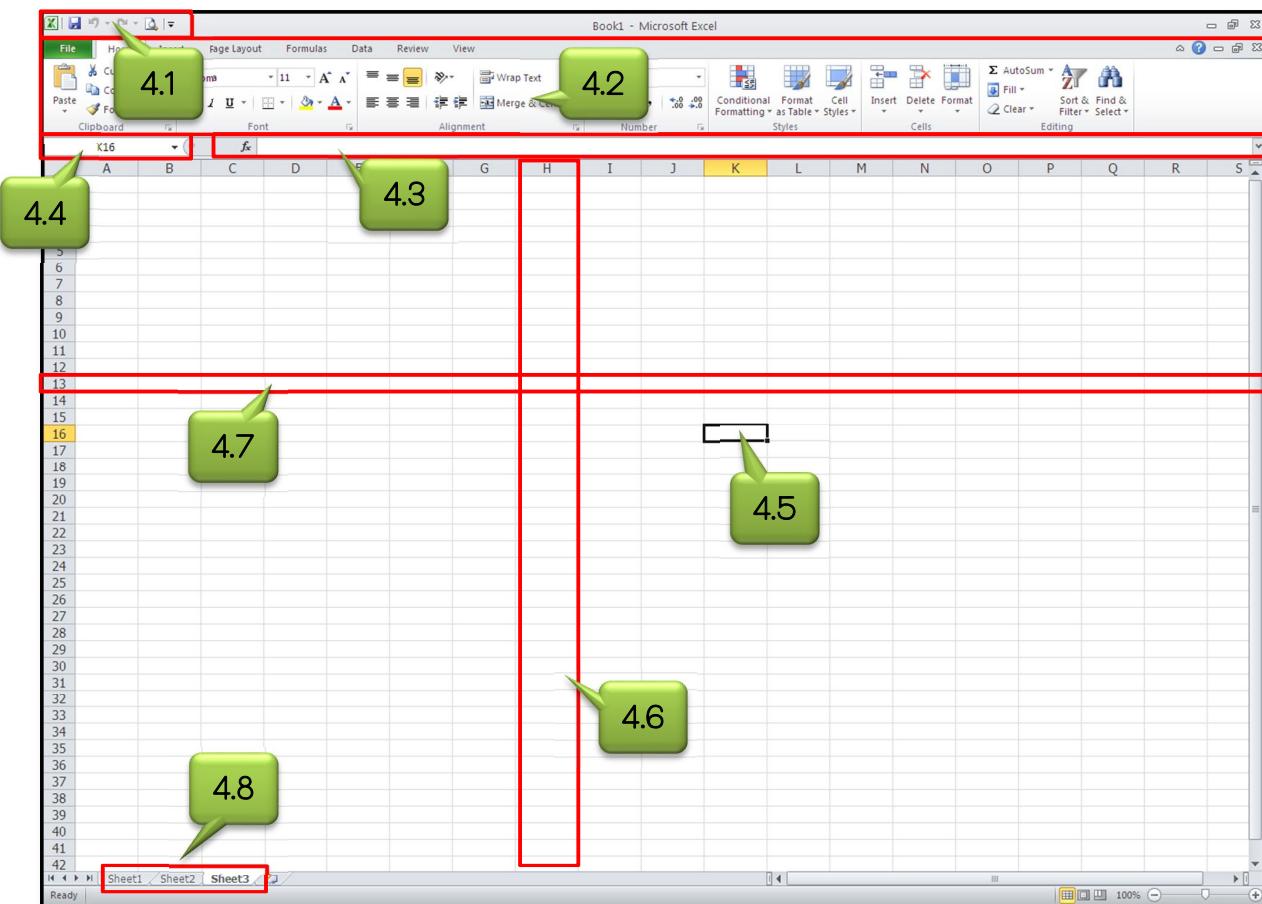
- 1) ระบบปฏิบัติการตั้งแต่ Windows XP (SP3), Windows Vista (SP1), Windows 7, Windows Server 2003 (SP2) หรือ Windows Server 2008
- 2) ชิปปี้ ความเร็ว 500 MHz หรือสูงกว่า
- 3) หน่วยความจำ RAM ไม่น้อยกว่า 512 MB
- 4) พื้นที่ฮาร์ดดิสก์ ไม่น้อยกว่า 3.0 GB
- 5) การ์ดจอที่รองรับการแสดงผลอย่างน้อย 1024x576

3. การเปิดโปรแกรม Microsoft Excel 2010 เพื่อใช้งาน

ในการเปิดโปรแกรมขึ้นมาใช้งาน ให้ไปที่เมนู Start > All Programs > Microsoft Office > Microsoft Excel 2010

4. ส่วนประกอบของหน้าจอโปรแกรม

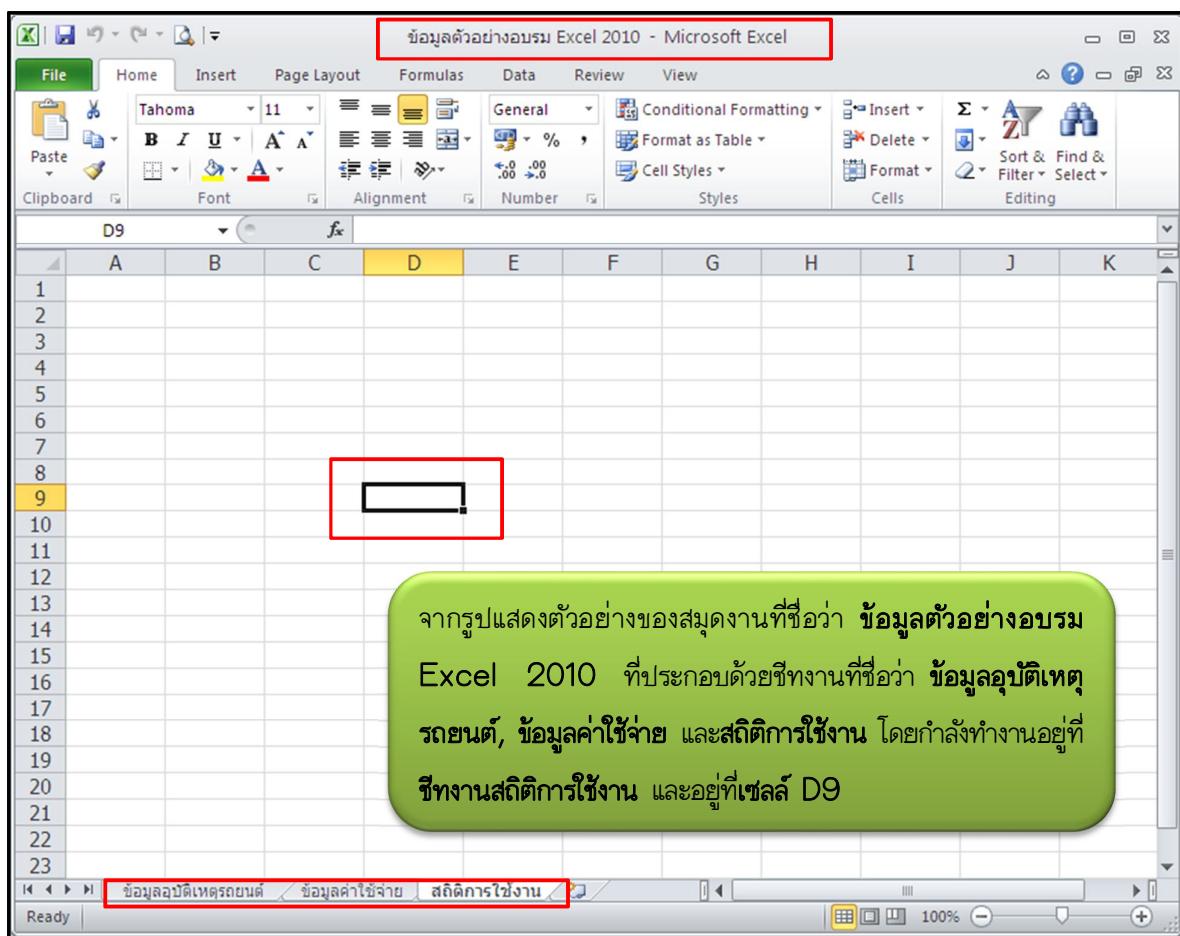

- 1) **แท็บเครื่องมือ Quick Access** เป็นส่วนที่รวมเมนูหรือเครื่องมือสำคัญ และนิยมใช้เป็นประจำ โดยผู้ใช้สามารถเพิ่มหรือลบเครื่องมือต่างๆ ได้ตามความต้องการ
- 2) **ริบบอน (Ribbon)** เป็นส่วนที่รวบรวมชุดคำสั่ง และเครื่องมือต่างๆ เข้าด้วยกัน โดยมีการจัดแบ่งออกเป็นกลุ่มๆ เพื่อให้สามารถเรียกใช้งานได้สะดวก
- 3) **แท็บเครื่องมือสูตร (Formula Bar)** เป็นส่วนที่ใช้สำหรับพิมพ์ข้อความ ตัวเลข และสูตรคำนวณทางคณิตศาสตร์
- 4) **กล่องชื่อ (Name box)** เป็นส่วนที่ใช้บอกตำแหน่งของเซลล์ หรือชื่อของเซลล์ที่ถูกเลือกทำงาน
- 5) **พื้นที่ทำงาน (Work Space)** เป็นส่วนของพื้นที่ที่ใช้ในการพิมพ์ข้อความ หรือตัวเลขลงในชีทงาน
- 6) **คอลัมน์ (Column)** เป็นส่วนของแนวตั้งของชีทงาน โดยมีชื่อของหัวแฉวเป็นตัวอักษร A, B, ... ไปจนถึง XFD

- 7) **แถว (Row)** เป็นส่วนของแนวค่าที่อยู่ในแนวนอนของชีทงาน โดยมีชื่อของหัวแถวเป็นตัวเลข 1,2,3, ... ไปจนถึงแถวที่ 1048576
- 8) **ป้ายชื่อ (Sheet tab)** เป็นส่วนที่แสดงชื่อของชีทงานที่เลือกใช้งานอยู่ โดยปกติโปรแกรมจะทำการเพิ่มมาให้ 3 ชีทงาน เมื่อทำการสร้างไฟล์ใหม่

5. ส่วนประกอบหลักของโปรแกรม Excel 2010

- 1) **สมุดงาน (Workbook)** คือ ไฟล์งานหลักของ Excel ที่ประกอบด้วยชีทงานตามที่ผู้ใช้สร้างขึ้น และจัดเก็บบันทึก เป็นไฟล์งาน เพื่อนำมาเพิ่มเติมหรือแก้ไขในครั้งต่อไป
- 2) **ชีทงาน (Worksheet)** คือ หน้ากระดาษแต่ละหน้าที่อยู่ในสมุดงาน โดยใช้เป็นพื้นที่สำหรับทำงานทุกๆ อย่าง ซึ่งปกติเมื่อสร้างสมุดงานใหม่ จะมีชีทงานมาให้ด้วย 3 ชีทเสมอ
- 3) **เซลล์ (Cell)** คือ ช่องสีเหลี่ยมที่เกิดจากจุดตัดของแนวและ colum นั่น ใช้สำหรับกรอกตัวเลขหรือข้อความลงไป เพื่อนำไปบันทึกผล หรือคำนวณหาค่าต่างๆ ในการเรียกชื่อเซลล์จะดูจากตัวอักษรที่อยู่บน colum นั้น และตัวเลขที่อยู่หัวแถว

6. การใช้สูตรการคำนวณ

เป็นการคำนวณหาผลลัพธ์ โดยใช้การอ้างอิงจากตำแหน่งของเซลล์ ณ ตำแหน่งต่างๆ และใส่เครื่องหมายทางคณิตศาสตร์ เข้าไปให้ถูกต้อง เพื่อให้ผลลัพธ์ที่ต้องการ ในการใช้สูตรสามารถทำได้ 2 วิธี คือ การพิมพ์สูตรเข้าไปที่ช่องผลลัพธ์โดยตรง หรือ การพิมพ์สูตรเข้าไปที่ส่วนของแถบเครื่องมือสูตร (Formula Bar) ซึ่งจะได้ผลลัพธ์เท่ากัน ตัวอย่างที่นำมาทดลองเป็นการคำนวณหัวจำนวนเงินของค่าใช้จ่ายตามจำนวน โดยมีสมการดังนี้ คือ

$$\text{จำนวนเงิน} = \text{ราคาค่าใช้จ่าย} \times \text{จำนวน}$$

และมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

- 1) คลิกเซลล์ที่ต้องการหาผลลัพธ์
- 2) ทำการใส่สูตร คือ $=[@\text{ราคา}]*[@\text{จำนวน}]$ โดยพิมพ์เข้าไปในเซลล์ที่เลือก หรือใส่ที่แถบเครื่องมือสูตรก็ได้
- 3) เมื่อเสร็จแล้วกดปุ่ม **<Enter>** จะปรากฏผลลัพธ์ที่เซลล์ที่เลือกได้
- 4) หากต้องการทำหน้าตาแบบเดียวกันให้กับเซลล์อื่นๆ สามารถคัดลอกสูตร โดยการดึงรากเม้าส์จากมุมเซลล์ ผลลัพธ์ลงมาที่เซลล์ด้านล่าง

A	B	C	D	E	
1	ข้อมูลค่าใช้จ่ายในการอบรม Office 2010				
3	ลำดับที่	รายละเอียด	ราคา	จำนวน	จำนวนเงิน
4	1	ค่าอบรม Office 2010	2,000.00	2	4,000.00
5	2	ค่าเดินทาง	200.00	2	
6	3	ค่าอาหาร	50.00	2	
7	4	ค่าหนังสือ	500.00	2	
8	5	ค่าชิ้นส่วนโปรแกรม	300.00	5	1500.00
		รวม			4000
10					

7. พักรชันใน Excel และการประยุกต์ใช้งาน

พักรชัน (Function) เป็นเครื่องมือสำคัญของโปรแกรม Excel เพื่อใช้ในการคำนวณตั้งแต่ระดับพื้นฐานทั่วไป จนถึงขั้นสูง ตัวอย่างของพักรชันพื้นฐานสำหรับคำนวณ มีดังนี้

1) พักรชัน SUM : หาผลรวมจากจำนวนทั้งหมด

เป็นพักรชันที่ใช้สำหรับหาผลรวมจากการคำนวณหรือตัวเลขทั้งหมด โดยมีรูปแบบของพักรชัน ดังนี้

= SUM (number1, number2, ...)

2) พักรชัน COUNT : นับจำนวนข้อมูล

เป็นพักรชันที่ใช้สำหรับนับจำนวนข้อมูลที่มีทั้งหมดในช่วงหรือขอบเขตที่กำหนดไว้ โดยมีรูปแบบของพักรชัน ดังนี้

= COUNT (value1, value2, ...)

3) พักรชัน MAX : หาค่ามากที่สุด

เป็นพักรชันที่ใช้สำหรับหาค่าที่มากที่สุดในช่วงหรือขอบเขตที่กำหนดไว้ โดยมีรูปแบบของพักรชัน ดังนี้

= MAX (number1, number2, ...)

4) พักรชัน MIN : หาค่าน้อยที่สุด

เป็นพักรชันที่ใช้สำหรับหาค่าน้อยที่สุดในช่วงหรือขอบเขตที่กำหนดไว้ โดยมีรูปแบบของพักรชัน ดังนี้

= MIN (number1, number2, ...)

5) พักรชัน AVERAGE : หาค่าเฉลี่ยจากการคำนวณทั้งหมด

เป็นพักรชันที่ใช้สำหรับหาค่าเฉลี่ยจากการคำนวณหรือตัวเลขที่มีทั้งหมด โดยมีรูปแบบของพักรชัน ดังนี้

= AVERAGE (number1, number2, ...)

ตัวอย่างการนำฟังก์ชันมาใช้งาน

A	B	C	D
1	ข้อมูลอุบัติเหตุ		
2			
3	ลำดับที่	อำเภอ	ปี 2553
4	1	พระนครศรีอยุธยา	12
5	2	ท่าเรือ	10
6	3	ลادบัวหลวง	4
7	4	นครหลวง	6
8	5	วังน้อย	5
9	6	อุทัย	8
10	7	ผักไก่	7
11	8	บางปะอิน	4
12		รวม	56
13			=MAX(C4:C11)
14		ค่าสูงสุดของสถิติการเกิดอุบัติเหตุ	12
15		ค่าต่ำสุดของสถิติการเกิดอุบัติเหตุ	4
16		ค่าเฉลี่ยของสถิติการเกิดอุบัติเหตุ	7
17			=AVERAGE(C4:C11)

8. การกำหนดรูปแบบของข้อมูล

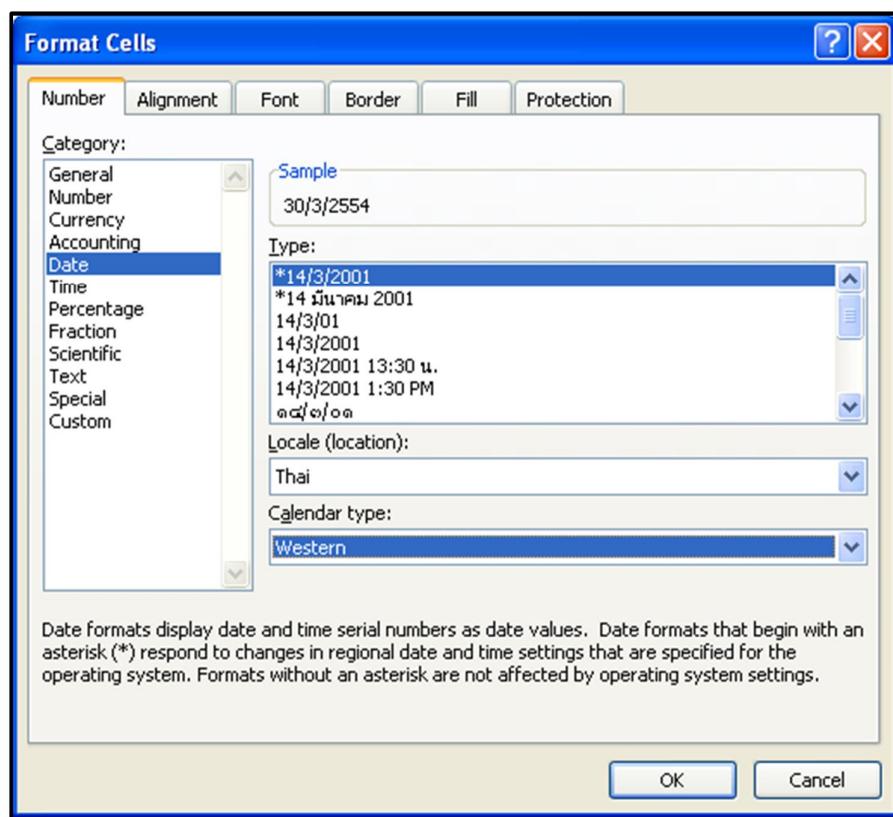
8.1 การกำหนดรูปแบบข้อมูลเป็นวันที่

วิธีที่ 1

- 1) คลิกเลือกเซลล์หรือแทรกรายมาส์ครอปคลุมเซลล์ที่ต้องการกำหนดรูปแบบวันที่
- 2) ที่ส่วนของแท็บเมนู Home คลิกที่ เลือกเมนู Date
- 3) เลือกรูปแบบของวันที่ที่ต้องการ โดยจะมีให้เลือกเป็นวันที่แบบลั่น (30/3/54) หรือแบบยาว (30/03/2554)

วิธีที่ 2

- 1) คลิกเลือกเซลล์หรือแทรกรายมาส์ครอปคลุมเซลล์ที่ต้องการกำหนดรูปแบบวันที่
- 2) คลิกขวาที่ส่วนของเซลล์ที่เลือก แล้วคลิกที่คำสั่ง Format Cells
- 3) ที่แท็บ Number ทำการกำหนด Category ของข้อมูลเป็นชนิด Date
- 4) ที่ส่วนของ Type ทำการเลือกรูปแบบวันที่ที่ต้องการ
- 5) ทำการกำหนดรูปแบบของประเทศ (Locale) ที่ต้องการ โดยถ้าประเทศไทย เลือก Thai
- 6) ทำการกำหนดรูปแบบของปฏิทิน โดยมีรูปแบบของปี ค.ศ. (Western) หรือรูปแบบของปี พ.ศ. (Thai Buddhist)

8.2 การใส่จุดทศนิยมให้กับตัวเลข (0.00)

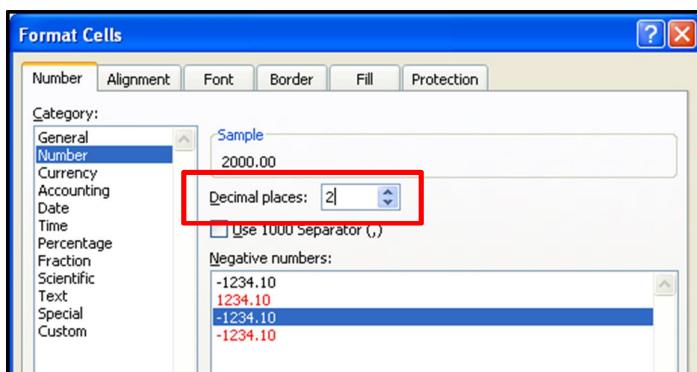
วิธีที่ 1

- 1) คลิกเลือกเซลล์หรือแดร็กมาส์ครอปคลุมเซลล์ที่ต้องการใส่จุดทศนิยมให้กับตัวเลข
- 2) ที่ส่วนของแท็บเมนู Home คลิกที่ โดยเมื่อทำการคลิก 1 ครั้ง โปรแกรมจะใส่จุดทศนิยมให้ 1 ตำแหน่ง ดังนั้น หากต้องการใส่ทศนิยม 2 ตำแหน่ง สามารถทำได้ด้วยการคลิกจำนวน 2 ครั้ง

	A	B	C	D	E
1	ข้อมูลค่าใช้จ่ายในการอนุรักษ์ Office 2010				
2	ลำดับที่	รายละเอียด	ราคา	จำนวน	จำนวนเงิน
4	1	ค่าอบรม Office 2010	2000	1	2000
5	2	ค่าเดินทาง	200	1	200
6	3	ค่าอาหาร	50	2	100
7	4	ค่านั้งเสื้อ	500	2	1000
8	5	ค่าชีดีบอร์แกรม	300	3	900
9		รวม			4200
10					

วิธีที่ 2

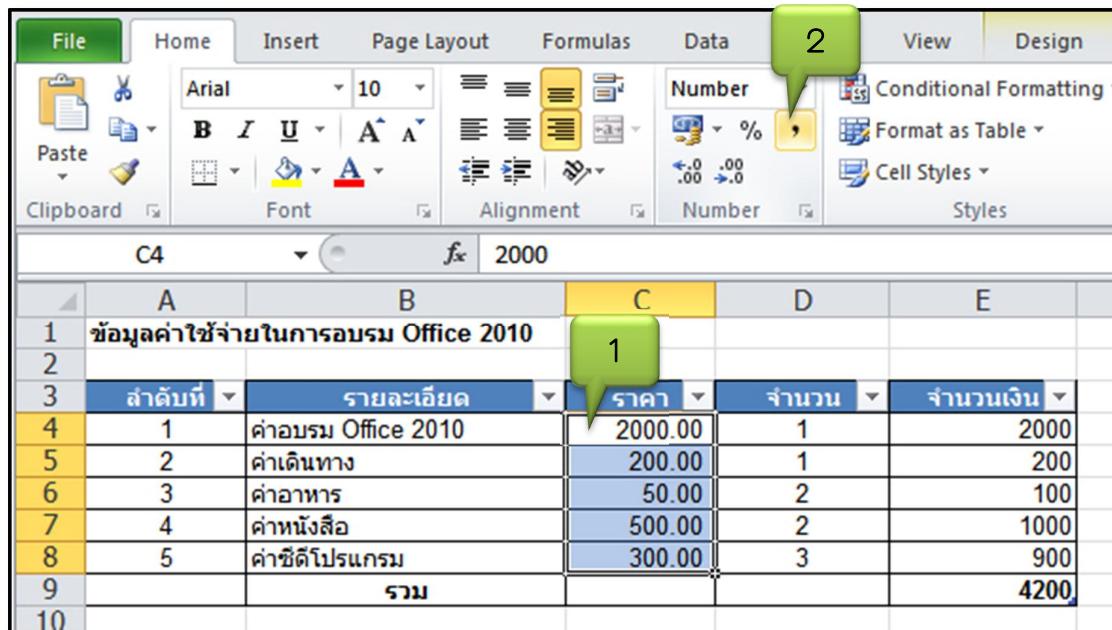
- 1) คลิกเลือกเซลล์หรือแดร็กมาส์ครอปคลุมเซลล์ที่ต้องการใส่จุดทศนิยมให้กับตัวเลข
- 2) คลิกขวาที่ส่วนของเซลล์ที่เลือก แล้วคลิกที่คำสั่ง Format Cells
- 3) ที่แท็บ Number ทำการกำหนด Category ของข้อมูลเป็นชนิด Number
- 4) กำหนด Decimal places ตามที่ต้องการ เช่น ถ้าต้องการทศนิยม 2 ตำแหน่ง กำหนด Decimal places เป็น 2 และคลิก OK

8.3 การใส่เครื่องหมายคอมม่า (,) คั่นตัวเลข 3 หลัก

วิธีที่ 1

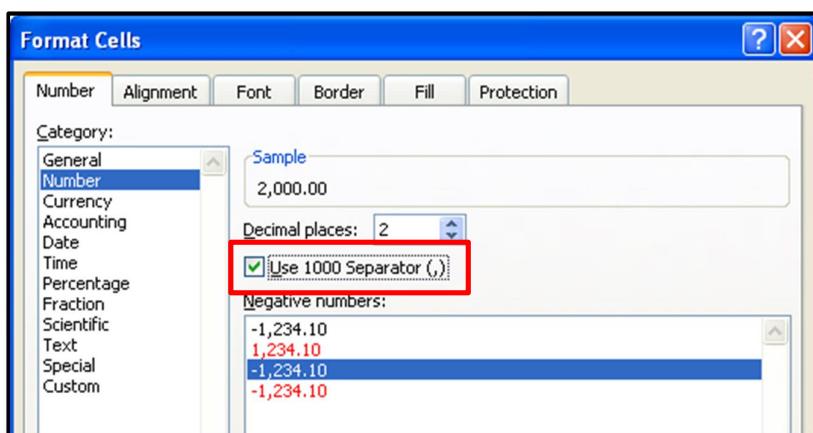
- 1) คลิกเลือกเซลล์หรือแดรกลมาส์ครอปคลุมเซลล์ที่ต้องการใส่เครื่องหมายคอมม่าคั่นตัวเลข 3 หลัก
- 2) ที่ส่วนของแท็บเมนู Home คลิกที่ โปรแกรมจะทำการใส่เครื่องหมายคอมม่าให้

A	B	C	D	E
ข้อมูลค่าใช้จ่ายในการอบรม Office 2010				
รายการ	ราคา	จำนวน	จำนวนเงิน	
ค่าอบรม Office 2010	2000.00	1	2000	
ค่าเดินทาง	200.00	1	200	
ค่าอาหาร	50.00	2	100	
ค่าหนังสือ	500.00	2	1000	
ค่าซัพพอร์ตโปรแกรม	300.00	3	900	
รวม			4200	

วิธีที่ 2

- 1) คลิกเลือกเซลล์หรือแดรกลมาส์ครอปคลุมเซลล์ที่ต้องการใส่เครื่องหมายคอมม่าคั่นตัวเลข 3 หลัก
- 2) คลิกขวาที่ส่วนของเซลล์ที่เลือก แล้วคลิกที่คำสั่ง Format Cells
- 3) ที่แท็บ Number ทำการคลิกที่ Use 1000 Separator (,) เพื่อกำหนดให้ใส่เครื่องหมายคอมม่า

9. การกำหนดเงื่อนไขในการแสดงผลของเซลล์ (Conditional Formatting)

- 1) การกำหนดรูปแบบโดยใช้กฎเกณฑ์เงื่อนไขทางคณิตศาสตร์มาเปรียบเทียบกับตัวเลขอ้างอิงที่กำหนดขึ้น เพื่อให้แสดงรูปแบบของข้อมูลที่ต้องการ เช่น มากกว่า น้อยกว่า เท่ากับ เป็นต้น มีวิธีดำเนินการ ดังนี้

- 1) คลิกเลือกเซลล์หรือแดร็กมาส์ครอบคอลัมน์เซลล์ที่ต้องการกำหนดรูปแบบ

- 2) ที่ส่วนของแท็บเมนู Home คลิกที่
- 3) ทำการเลือกคำสั่งเพื่อกำหนดเงื่อนไขของรูปแบบการแสดงผล (ตัวอย่างกำหนดเงื่อนไขให้แสดงผลเมื่อมีค่าของตัวเลขมากกว่าตัวเลขที่กำหนด)
- 4) กำหนดตัวเลขที่ต้องการกำหนดเงื่อนไข (ตัวอย่างกำหนดค่าที่มากกว่า 10)
- 5) ทำการเลือกรูปแบบการแสดงผลของเซลล์ (ตัวอย่างกำหนดให้แสดงเซลล์เป็นสีแดงอ่อน พร้อมข้อความสีแดง) แล้วคลิก OK
- 6) เซลล์ที่อยู่ในขอบเขตที่กำหนด และข้อมูลมีค่ามากกว่า 10 จะแสดงผลเซลล์ตามที่กำหนด

ลำดับที่	อำเภอ	ปี 2553	ร้อยละ
1	พะนังครศรีอุบลฯ	12	21
2	ท่าเรือ	10	18
3	ลาดบัวหลวง	4	7
4	นครหลวง	6	11
5	วังน้อย	5	9
6	อทัย	8	14
7	ผักไห	7	13
8	บางปะอิน	4	7
	รวม	56	

2) การกำหนดรูปแบบโดยใช้แท็บข้อมูล เป็นการจัดรูปแบบโดยกำหนดให้สีแบบข้อมูลภายในเซลล์ทุกเซลล์ ซึ่งความหมายของแท็บข้อมูลจะขึ้นอยู่กับค่าของข้อมูลในเซลล์นั้นๆ ซึ่งป่วยให้ดูข้อมูลได้ชัดเจนขึ้น โดยมีวิธีดำเนินการดังนี้

1) คลิกเลือกเซลล์หรือแดรกลมาสีครอปคลุมเซลล์ที่ต้องการกำหนดรูปแบบ

2) ที่ส่วนของแท็บเมนู Home คลิกที่

3) ทำการเลือกคำสั่ง Data Bar เพื่อกำหนดเงื่อนไขของรูปแบบการแสดงผลเป็นแทบข้อมูล

4) ทำการเลือกรูปแบบแทบสีที่ต้องการ

5) แทบสีที่กำหนดจะแสดงผลที่ข้อมูลของเซลล์ที่ทำการเลือก และมีความยาวแตกต่างกันขึ้นอยู่กับค่าของข้อมูล

ลำดับที่	สาขา	ปี 2553	ร้อยละ
1	พะนนครศรีอยุธยา	12	21
2	ท่าเรือ	10	18
3	ลาดบัวหลวง	4	7
4	นครหลวง	6	11
5	วังน้อย	5	9
6	อทัย	8	14
7	ผ้าใบ	7	13
8	บางปะอิน	4	7
	รวม	56	

10. การค้นหาข้อมูลด้วยตัวกรองอัตโนมัติ (Filter)

เป็นวิธีการที่ใช้ให้ผู้ใช้ สามารถเลือกดูเฉพาะข้อมูลที่ต้องการได้ง่ายและรวดเร็ว เนื่องจากการกรองข้อมูลจะเลือกแต่เฉพาะข้อมูลที่ต้องการออกมานั่น โดยในการกรองข้อมูล สามารถทำได้ดังนี้

- 1) ที่ส่วนของแท็บเมนู Data ทำการคลิกเลือก เพื่อเปิดใช้งานการกรองข้อมูล
- 2) ส่วนของการกรองข้อมูล จะแสดงที่ทุกๆ คอลัมน์ของตารางข้อมูล

สาดับที่	สาขา	ปี 2553
1	พัฒนาครรชือบุญญา	
2	ท่าเรือ	
3	ลาดบัวหลวง	
4	นครหลวง	
5	วังน้อย	
6	อทัย	
7	ผักไน	
8	บางปะอิน	
รวม		

- 3) สามารถทำการเลือกแสดงข้อมูลทั้งหมด (Select All) หรือยกเลิกข้อมูลที่เลือกทั้งหมด หรือทำการเลือกเฉพาะข้อมูลที่ต้องการ โดยคลิกให้เครื่องหมาย แสดงที่หน้าข้อมูลที่ต้องการ และคลิก OK

สาดับที่	สาขา	ปี 2553
1	พัฒนาครรชือบุญญา	
2	ท่าเรือ	
3	ลาดบัวหลวง	
4	นครหลวง	
5	วังน้อย	
6	อทัย	
7	ผักไน	
8	บางปะอิน	
รวม		

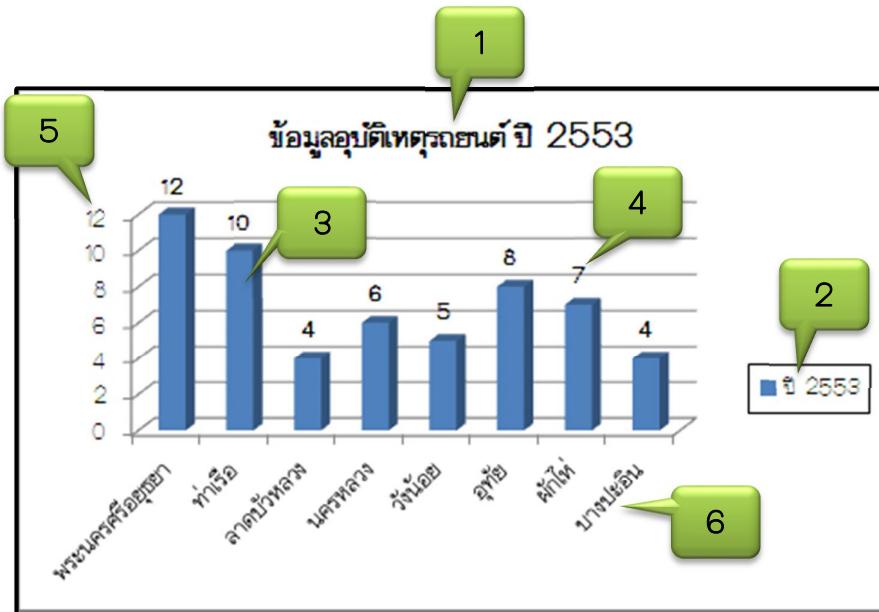
ค่าสูงสุดของสถิติการเกิดอุบัติเหตุ
ค่าต่ำสุดของสถิติการเกิดอุบัติเหตุ
ค่าเฉลี่ยของสถิติการเกิดอุบัติเหตุ

- 4) ตารางจะแสดงเฉพาะข้อมูลที่ทำการเลือก ดังรูป

สาดับที่	สาขา	ปี 2553
2	ท่าเรือ	10
8	บางปะอิน	4

11. แผนภูมินำเสนอข้อมูล

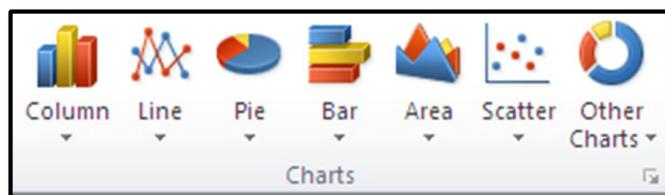
แผนภูมินำเสนอข้อมูล เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้สามารถมองเห็นสัดส่วน ปริมาณ หรือรายละเอียดต่างๆ ของข้อมูลที่มีอยู่มากมาย ให้ชัดเจนขึ้น ซึ่งภายใน Excel 2010 มีชนิดของภาพหลากหลายรูปแบบให้เลือกใช้งาน โดยส่วนประกอบหลักภายในแผนภูมิมีดังนี้

- 1) ชื่อแผนภูมิ ใช้บอกว่าแผนภูมิที่สร้างขึ้นเป็นแผนภูมิเกี่ยวกับข้อมูลใด
- 2) คำอธิบายแผนภูมิ แสดงว่าแผนภูมิแต่ละแท่งแทนข้อมูลใด โดยมีสีกำกับเพื่อระบุแผนภูมิแต่ละแท่ง
- 3) ชุดแท่งข้อมูล เป็นแท่งๆ ของแผนภูมิที่สร้างขึ้นตามค่าตัวเลข
- 4) ป้ายชื่อข้อมูล แสดงค่าตัวเลขข้อมูลของกราฟแต่ละแท่ง
- 5) แกนแนวตั้ง คือ แกน Y ที่แสดงค่าตัวเลขของข้อมูล
- 6) แกนแนวนอน คือ แกน X ที่แสดงรายการของข้อมูล

11.1 การสร้างแผนภูมินำเสนอข้อมูล

- 1) ทำการเดรกเม้าส์ครอบคลุมพื้นที่ข้อมูลภายในตารางทั้งหมด
- 2) ที่ส่วนของแท็บเมนู Insert ทำการเลือกรูปแบบของกราฟ (Chart) ที่ต้องการใช้ในการแสดงผลข้อมูล

11.2 การเปลี่ยนรูปแบบประเภทของกราฟ

หลังจากที่ทำการสร้างกราฟเสร็จแล้ว หากต้องการเปลี่ยนรูปแบบประเภทของกราฟ สามารถทำได้ด้วยการ

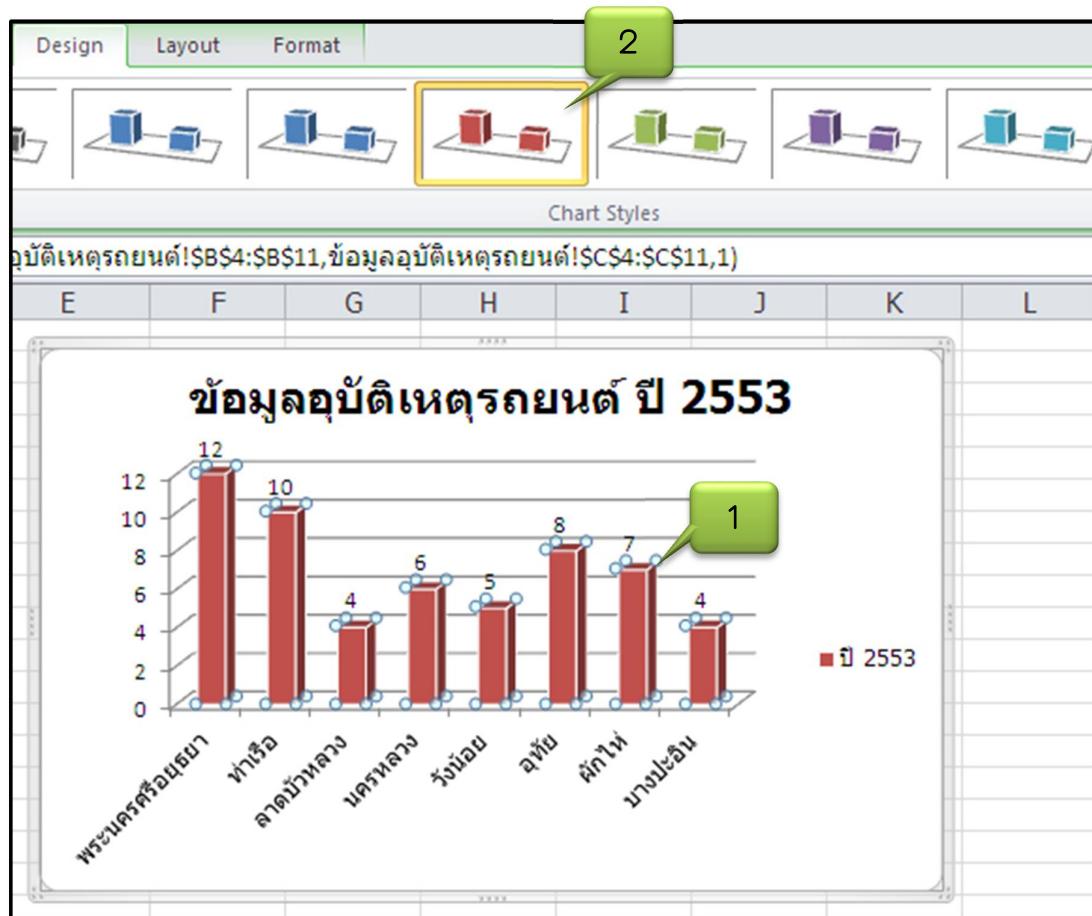
- 1) คลิกขวาในส่วนบริเวณที่เป็นพื้นที่ของกราฟ
- 2) เลือกคำสั่ง **Change Chart Type...** ซึ่งจะปรากฏรูปแบบกราฟอื่นๆ
- 3) ทำการเลือกรูปแบบกราฟที่ต้องการ แล้วคลิก OK รูปแบบของกราฟจะเปลี่ยนไปเป็นรูปแบบที่ทำการเลือก

11.3 การเปลี่ยนสีแท่งกราฟ

หากกราฟที่สร้างขึ้นมา มีสีสันไม่สวยงาม สามารถทำการเปลี่ยนสีให้แท่งกราฟใหม่ได้ ดังนี้

วิธีที่ 1

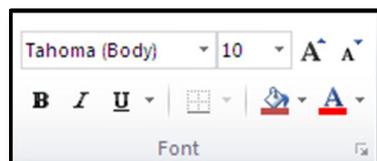
- 1) คลิกขวาในส่วนบริเวณที่เป็นพื้นที่ของกราฟ
- 2) ที่ส่วนของแท็บเมนู Design จะปรากฏรูปแบบตัวอย่างของกราฟที่โปรแกรมมีให้ สามารถเลือกสีและลักษณะของแท่งกราฟได้ตามต้องการ

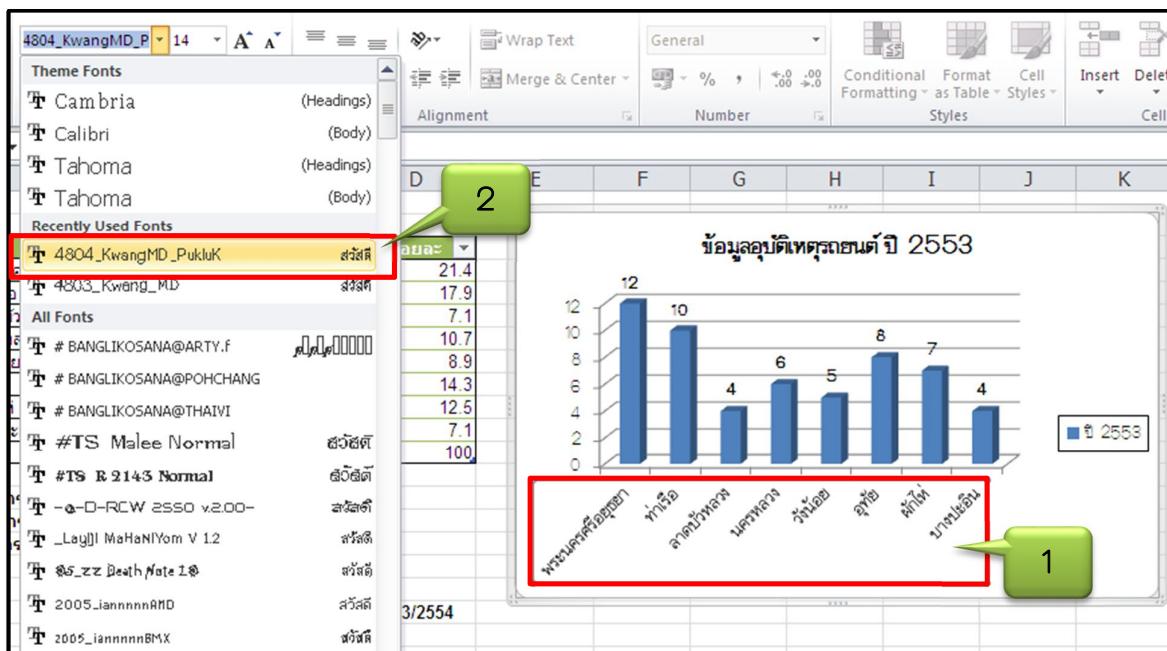
11.4 การเปลี่ยนรูปแบบและขนาดตัวอักษร

เมื่อทำการสร้างแผนภูมิเรียบร้อยแล้ว สามารถทำการปรับแต่งรูปแบบของตัวอักษรในการแสดงผลได้ ดังนี้

- 1) นำเมาส์ไปคลิกบริเวณที่เป็นพื้นที่ของกราฟ
- 2) ที่ส่วนของแท็บเมนู Home ทำการเลือกที่ส่วนรูปแบบตัวอักษร เพื่อกำหนดรูปแบบของตัวอักษร ขนาดของตัวอักษร ตัวหนา ตัวเอียง ขีดเส้นใต้ และสีตัวอักษรที่ต้องการ

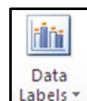
- 3) รูปแบบของตัวอักษรจะเปลี่ยนไป ตามรูปแบบของตัวอักษรที่เลือก

11.5 การเพิ่มป้ายชื่อข้อมูล

การเพิ่มป้ายชื่อของข้อมูลบนแท่งกราฟ เป็นการกำหนดให้แสดงรายละเอียดและค่าตัวเลขต่างๆ ของข้อมูล โดยสามารถจัดวางให้อยู่ในตำแหน่งต่างๆ ของแท่งกราฟได้ตามความเหมาะสม ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

- 1) นำเมาส์ไปคลิกบริเวณที่เป็นพื้นที่ของกราฟ

- 2) ที่ส่วนของแท็บเมนู Layout ทำการคลิกที่คำสั่ง สำหรับแสดงป้ายชื่อ (Data Label)
- 3) ทำการเลือกคำสั่งแสดง (Show) เพื่อกำหนดให้แสดงป้ายชื่อ
- 4) ป้ายชื่อข้อมูลที่เป็นตัวเลขจะแสดงที่ส่วนบนของแท่งกราฟแต่ละอัน

